

Forslag

til

Lov om videresalg af billetter til kultur- og idrætsarrangementer

§ 1. Det er ikke tilladt at udbyde billetter til kultur- og idrætsarrangementer i Danmark til videresalg til et højere beløb, end billetterne oprindeligt er erhvervet for, med mindre der foreligger en aftale med arrangøren.

§ 2. Overtrædelse af § 1 straffes med bøde.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 3. Loven træder i kraft den 1. juli 2007.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov om forbud mod videresalg af billetter til offentlige forlystelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 769 af 25. november 1991.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at modernisere reglerne om videresalg af billetter til danske kultur- og idrætsarrangementer. Det skal være forbudt at udbyde sådanne billetter til videresalg til et højere beløb, end de oprindeligt er erhvervet for, med mindre andet er aftalt med arrangøren.

2. Gældende ret

De gældende regler om videresalg af billetter til danske kultur- og idrætsarrangementer fremgår af lov nr. 677 af 22. december 1919 om forbud mod videresalg af billetter til offentlige forlystelser med de ændringer, der følger af lov nr. 213 af 4. juni 1965, jf. lovbekendtgørelse nr. 769 af 25. november 1991. Loven kaldes billethajsloven.

Efter lovens § 1, 1. pkt., er videresalg af billetter til offentlige forlystelser, ved hvilket sælgeren søger at opnå fortjeneste, forbudt. Overtrædelser af forbuddet straffes efter § 3 med bøde. Kulturministeren kan dog i henhold til § 2 udstede bevillinger til videresalg af billetter til offentlige forlystelser. Desuden gælder der efter § 1, 2. pkt., en særregel, hvorefter Det kongelige Teaters loger kan sælges ved auktion for en sæson ad gangen.

3. Baggrunden for forslaget

Hverken bevillingsordningen efter § 2 eller særreglen om Det kongelige Teaters loger har været fulgt i en årrække. Fx videresælges billetter til diverse kulturelle arrangementer – uden kulturministerens bevilling – som en del af samlede pakker, hvori der foruden billetterne fx indgår transport, overnatning og bespisning.

En del billetter til kulturelle arrangementer i Danmark videresælges imidlertid – ligeledes uden Kulturministerens bevilling – på en måde, som ikke er gavnlig hverken for forbrugerne eller samfundet som sådan. Disse billetter opkøbes – ofte systematisk og professionelt – med henblik på videresalg. Når de senere udbydes, sker det til beløb, der ligger langt over de beløb, billetterne oprindeligt er erhvervet for. Sådanne aktiviteter indebærer, at markedet støvsuges for billetter. Det betyder, at forbrugerne ikke kan købe billetter til kulturelle arrangementer via de almindelige kanaler, men tvinges til at betale overpriser på det uautoriserede marked. Dermed afskæres mange forbrugere fra at deltage i arrangementerne, dels fordi de ikke kender til de uautoriserede kanaler, dels fordi de ikke har tilstrækkelige økonomiske ressourcer til at betale den høje overpris, der ofte begæres. Dette er særlig problematisk i forhold til kulturelle arrangementer, hvor den oprindelige billetpris er holdt kunstigt nede som følge af offentlig støtte; her forekommer det urimeligt, at professionelle billetopkøbere (populært kaldet billetthajer) indkasserer differencen til sig selv.

Kulturministeriet har måttet konstatere, at de problematiske opkøb og videresalg af billetter er svære at imødegå med en håndhævelse af loven om forbud mod videresalg af billetter til offentlige forlystelser.

På den baggrund finder Kulturministeriet det mest hensigtsmæssigt at ophæve loven fra 1919 og i stedet indføre en moderniseret lov om videresalg af billetter til danske kultur- og idrætsarrangementer.

4. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Kulturministeriet har overvejet, hvorledes de i pkt. 3 nævnte hensyn varetages mest hensigtsmæssigt. Det vurderes, at der fortsat er behov for regulering af markedet for videresalg af billetter til danske kultur- og idrætsarrangementer. Et system med ministerielle bevillinger på dette område forekommer dog bureaukratisk og i det hele taget utidssvarende. I stedet foreslås, at billetter til kultur- og idrætsarrangementer i Danmark ikke må udbydes til videresalg til et højere beløb, end billetterne oprindeligt er erhvervet for, med mindre der foreligger en aftale med arrangøren, jf. lovforslagets § 1.

4.1. Aftalekravet

Aftalemodellen er smidig. Modellen minder om de formidlingsaftaler, der gennem en årrække har været brugt mellem arrangører af diverse kulturelle arrangementer og forskellige billetagenturer, som fx BILLETnet A/S. Agenturerne formidler efter aftale med arrangørerne og mod betaling af et administrationsgebyr billetter til en lang række kultur- og idrætsbegivenheder i Danmark. Efter Kulturministeriets opfattelse er systemet til fordel for både arrangører, formidlere og forbrugere. Da der er tale om formidling af det første salg af billetterne, kræves der en aftale mellem arrangøren og formidleren. Videre salg af billetter kan derimod som udgangspunkt ske frit uden aftale med arrangøren. For at kunne varetage de i pkt. 3 nævnte hensyn, er det således nødvendigt at indføre et særkrav om aftale med arrangøren ved udbud af billetter til videresalg.

Kravet om aftale med arrangøren bør kun gælde, når billetter til danske kultur- og idrætsarrangementer udbydes til et højere beløb, end billetterne oprindeligt er erhvervet for. Mere kræves ikke til varetagelse af hensynene nævnt i pkt. 3. Billetter kan således fortsat frit udbydes til et lavere eller samme beløb, som de oprindeligt er erhvervet for. Fx kan firmaer, der har en kommerciel fordel af at udbyde billetter gratis eller til et lavere beløb, end billetterne oprindeligt er erhvervet for, frit gøre dette. På samme måde kan private, der fx er blevet forhindret i at deltage i et arrangement, frit forære billetterne væk eller udbyde dem til samme beløb, som de oprindeligt er erhvervet for. Billetter til danske kultur- og idrætsarrangementer kan også frit videresælges som en del af samlede pakker sammen med fx rejse og bospisning, når blot billetternes del af prisen for den samlede pakke ikke overstiger det beløb, som billetterne oprindeligt er erhvervet for. Det bemærkes, at hvis en billet oprindeligt er købt via et billetagentur, indgår agenturets administrationsgebyr i det beløb, som billetten oprindeligt er erhvervet for. Efter omstændighederne vil videresalgsprisen også kunne inkludere andre eventuelle udgifter forbundet med den oprindelige erhvervelse af billetten, fx transportudgifter, uden krav om aftale med arrangøren. Bevisbyrden for billettens oprindelige salgspris, og at den oprindelige erhvervelse eventuelt har været forbundet med andre udgifter end selve billetprisen, ligger hos videresælgeren. Omgåelse er ikke tilladt efter almindelige regler.

Efter § 6, stk. 1, i konkurrenceloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 785 af 8. august 2005, er det forbudt for virksomheder m.v. at indgå aftaler, der direkte eller indirekte har til formål eller til følge at begrænse konkurrencen. Det følger dog af konkurrencelovens § 2, stk. 2, at forbuddet mod konkurrencebegrænsende aftaler ikke gælder, hvis konkurrencebegrænsningen er en direkte eller nødvendig følge af offentlig regulering. Da forslaget til lov om udbud af billetter til kultur- og idrætsarrangementer til videresalg er en offentlig regulering, som desuden primært gennemføres af hensyn til forbrugerne på markedet for salg og videresalg af billetter til kultur- og idrætsarrangementer, finder konkurrencelovens hovedregel i § 6, stk. 1, ikke anvendelse på de billetsalg der tænkes reguleret ved denne lov.

Der henvises til lovforslagets § 1.

4.2. Kultur- og idrætsarrangementer i Danmark

Lovforslaget omfatter billetter til kultur- og idrætsarrangementer i Danmark. Med kultur- og idrætsarrangementer menes koncerter, teaterforestillinger, festivaler, filmforevisninger og lignende kulturelle aktiviteter samt alle typer af idrætsbegivenheder. Billetterne omfattes kun, hvis de giver adgang til endnu ikke afholdte arrangementer; hensynene nævnt i afsnit 3 gør sig ikke gældende i forhold til billetter til allerede afholdte arrangementer. Det betyder, at billetter til allerede afholdte arrangementer frit kan sælges fx på auktioner for fans.

Der henvises til lovforslagets § 1.

4.3. Straf, konfiskation og erstatning

Kulturministeriet har overvejet, hvorledes det bedst sikres, at reglen i lovforslagets § 1 overholdes. Ministeriet vurderer, at civile sanktioner ikke vil være tilstrækkelige, idet det vil være meget vanskeligt for private personer selv at forfølge udbud i strid med § 1. Den bedste sikring vil således være en sanktionering af reglen i form af bødestraf, jf. lovforslagets § 2.

Den strafbare handling består i at udbyde billetter til endnu ikke afholdte, danske kultur- og idrætsarrangementer til videresalg til en højere pris, end billetterne oprindeligt er erhvervet for, uden aftale med arrangøren.

Overtrædelsen fuldbyrdes ved udbydelsen, såfremt der ikke er indgået en aftale med arrangøren. Der foreligger således en fuldbyrdet overtrædelse, selv om det ikke lykkes at sælge billetterne. Udbydelsen kan fx ske mundtligt ved indgangen til arrangementet eller skriftligt i en annonce i en avis eller på Internettet.

Kulturministeriet har overvejet kun at kriminalisere selve videresalget. Det vurderes imidlertid, at de i afsnit 3 nævnte hensyn bedre vil kunne varetages ved en kriminalisering af et tidligere skridt i processen i form af udbuddet. Det vil være lettere for politiet at håndhæve et forbud mod uretmæssige udbud, idet der vil kunne skrives ind over for udbydere uden bevis for endeligt videresalg. Kulturministeriet finder, at kriminaliseringen af udbuddet er retssikkerhedsmæssigt forsvarligt, idet det uhensigtsmæssige opkøb er sket på dette stade i processen, og fordi udbuddet beviser, at opkøbet er sket med henblik på at opnå en uretmæssig fortjeneste.

Der vil ikke kunne straffes for forsøg, jf. straffelovens § 21, stk. 3.

Ovenfor i afsnit 4.2. er det anført, hvilke billetter der omfattes af reglen i lovforslagets § 1, ligesom det i afsnit 4.1. er anført, hvilke elementer der indgår i det beløb, som billetterne oprindeligt er erhvervet for.

Efter straffelovens § 25 kan en juridisk person straffes med bøde, når det er bestemt ved lov. Da udbud i strid med lovforslagets § 1 ligeså vel kan foretages af selskaber m.v. som af fysiske personer, finder Kulturministeriet, at straffebestemmelsen i lovforslagets § 2, stk. 1, også bør omfatte selskaber m.v. Derfor er det i lovforslagets § 2, stk. 2, foreslået,

at selskaber m.v. (juridiske personer) skal kunne pålægges strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Spørgsmålet om konfiskation afgøres efter straffelovens almindelige konfiskationsregler, herunder straffelovens § 75. Der kan fx ske konfiskation af udbyttet ved ulovlige udbud og endnu ikke udbudte eller solgte billetter. I det omfang, en køber måtte have erstatningskrav i anledning af et ulovligt udbud, og dette behandles sammen med straffesagen, afgøres spørgsmålet om, hvorvidt et eventuelt konfiskeret beløb kan anvendes til dækning af erstatningskravet, ligeledes efter de almindelige regler herom i straffeloven, jf. straffelovens § 77.

Køberens eventuelle erstatningskrav mod udbyderen kan også behandles ved en civil retssag.

Der henvises til lovforslagets § 2.

4.4. Lovens geografiske anvendelsesområde

Ifølge lovforslagets § 1 gælder loven for billetter til kultur- og idrætsarrangementer i Danmark. Lovforslaget indeholder derimod ingen bestemmelser om lovens geografiske anvendelsesområde i forhold til udbudshandlingen. Efter Kulturministeriets opfattelse følger det imidlertid af almindelige regler (såkaldte territoriale principper), at loven kun gælder for udbud, der finder sted her i landet, fx via mundtlig henvendelse eller en avisannonce. Handlinger foretaget i udlandet vil dog kunne være omfattet af loven, hvis de knytter sig til udbud i Danmark. En person, der fx telefonisk fra Sverige udbyder billetter omfattet af § 1 til videresalg i Danmark, vil således være omfattet af loven, selv om telefonopkaldet foretages fra svensk område.

Udbud af billetter i strid med lovforslagets § 1 vil også kunne ske på internettet. Her reguleres lovvalget i visse tilfælde af den såkaldte e-handelslov, jf. lov nr. 227 af 22. april 2002 om tjenester i informationssamfundet, herunder visse aspekter af elektronisk handel.

Øvrige udbud på Internettet, der ikke omfattes af e-handelsloven, fx fordi udbyderen ikke er etableret tjenesteyder i EU-rettens forstand, finder sted i Danmark, hvis både udbyderen og den web-server, der benyttes, befinder sig i Danmark. Hvis udbyderen og/eller den web-server, der benyttes, befinder sig i udlandet, må et udbud efter Kulturministeriets opfattelse også anses for foretaget her i landet – og dermed være omfattet af lovforslaget – hvis udbudet specifikt tager sigte på forbrugere i Danmark.

Udbud af billetter til danske kultur- og idrætsarrangementer, der efter det foran anførte foretages i Danmark, er undergivet dansk straffemyndighed efter reglerne i straffelovens § 6.

Finder udbudet derimod i det hele sted i udlandet, falder forholdet uden for lovforslagets geografiske anvendelsesområde. Det vil fx være tilfældet, hvis både udbyderen og de personer, der udbydes til, befinder sig uden for Danmarks grænser.

5. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

6. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

7. Lovforslagets administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

8. Lovforslagets miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Aftalekravet i lovforslagets § 1 gælder for alle udbydere uden forskelsbehandling på grund af nationalitet, og det varetager hensynet til beskyttelse af forbrugerne og kulturlivet. Det er således Kulturministeriets vurdering, at lovforslaget er i overensstemmelse med EU-retten.

10. Høring

Lovforslaget har forud for fremsættelsen været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Statsministeriet, Finansministeriet, Justitsministeriet, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet, Ministeriet for Familie- og forbrugeranliggender, Rigsrevisionen, Konkurrencestyrelsen, Domstolsstyrelsen, KL, Forbrugerrådet, Dansk Industri, Dansk Handel & Service, Foreningen for Dansk Internet Handel, Spillesteder.dk., Danske Koncert- og Kulturhuse, Sammenslutningen af danske musikforeninger, BILLETnet A/S, Billetlugen A/S, DKBmotor, Danmarks Idræts-Forbund, Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger, Dansk Firmaidrætsforbund, Festival Danmark, Københavns Teater, Danske Teatres Fællesorganisation, Danmarks Teaterforeninger, Det Kongelige Teater, Foreningen af små teatre.

11. Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen

Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Det er Kulturministeriets vurdering, at lovforslaget er i overensstemmelse med EU-retten	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

§ 1 er lovens hovedbestemmelse. Herefter må billetter til kultur- og idrætsarrangementer i Danmark ikke udbydes til videresalg til et højere beløb, end billetterne oprindeligt er erhvervet for, med mindre der foreligger en aftale med arrangøren.

Med kultur- og idrætsarrangementer menes koncerter, teaterforestillinger, festivaler, filmforevisninger og lignende kulturelle aktiviteter samt alle typer af idrætsbegivenheder. Billetterne omfattes kun, hvis de giver adgang til arrangementer i Danmark. Desuden skal der være tale om endnu ikke afholdte arrangementer. Det betyder, at billetter til allerede afholdte arrangementer frit kan sælges fx på auktioner for fans.

Bestemmelsen i § 1 omfatter kun udbud af billetter til videresalg. Billetter, der udbydes til salg for første gang, er således ikke omfattet af loven.

Kravet om aftale med arrangøren gælder kun, når udbuddet sker til et højere beløb, end billetterne oprindeligt er erhvervet for. Billetter kan således fortsat frit udbydes til et lavere eller samme beløb, som de oprindeligt er erhvervet for. Fx kan firmaer, der har en kommerciel fordel af at udbyde billetter til kultur- og idrætsarrangementer gratis eller til et lavere beløb, end billetterne oprindeligt er erhvervet for, frit gøre dette. På samme måde kan private, der fx er blevet forhindret i at deltage i et arrangement, frit forære billetterne væk eller udbyde dem til samme beløb, som de oprindeligt er erhvervet for. Hvis der er tale om sponsorbilletter, som man har fået gratis, er dette beløb 0 kr. Billetter til danske kultur- og idrætsarrangementer kan også frit videresælges som en del af samlede pakker sammen med fx rejse og bospisning, når blot billetternes del af prisen for den samlede pakke ikke overstiger det beløb, som billetterne oprindeligt er erhvervet for. Det bemærkes, at hvis en billet oprindeligt er købt via et billetagentur, indgår agenturets administrationsgebyr i det beløb, som billetten oprindeligt er erhvervet for. Efter omstændighederne vil videresalgsprisen også kunne inkludere andre eventuelle udgifter forbundet med den oprindelige erhvervelse af billetten, fx transportudgifter, uden krav om aftale med arrangøren. Bevisbyrden for billettens oprindelige salgspris, og at den oprindelige erhvervelse eventuelt har været forbundet med andre

udgifter end selve billetprisen, ligger hos videresælgeren. Pris og eventuelle gebyrer vil typisk være påtrykt fysiske billetter eller være lagret i digitale billetter på fx betalingskort, mens andre udgifter kan være sværere at bevise. Omgåelse er ikke tilladt efter almindelige regler.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3 samt 4.1. og 4.2. i de almindelige bemærkninger.

For så vidt angår den geografiske rækkevidde af § 1 henvises til pkt. 4.4. i de almindelige bemærkninger.

Til § 2

§ 2, *stk. 1*, fastsætter bødestraf for overtrædelse af lovens § 1.

Den strafbare handling består i at udbyde billetter til endnu ikke afholdte, danske kultur- og idrætsarrangementer til videresalg til et højere beløb, end billetterne oprindeligt er erhvervet for, uden aftale med arrangøren.

Overtrædelsen fuldbyrdes ved udbydelsen, såfremt der ikke er indgået en aftale med arrangøren. Der foreligger således en fuldbyrdet overtrædelse, selv om det ikke lykkes at sælge billetterne. Udbydelsen kan fx ske mundtligt ved indgangen til arrangementet eller skriftligt i en annonce i en avis eller på Internettet.

I de specielle bemærkninger til § 1 er det anført, hvilke billetter der omfattes af loven, ligesom det er anført, hvilke elementer der indgår i det beløb, som billetterne oprindeligt er erhvervet for.

Med hensyn til de subjektive betingelser for strafansvar gælder den almindelige regel i straffelovens § 19, således at der kan straffes, ikke blot hvis der foreligger forsætligt forhold, men også hvis der foreligger uagtsomhed.

Efter § 2, *stk. 2*, kan selskaber m.v. (juridiske personer) pålægges strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3 og 4.3. i de almindelige bemærkninger.

For så vidt angår den geografiske rækkevidde af § 2, jf. § 1, henvises til pkt. 4.4. i de almindelige bemærkninger.

Til § 3

I § 3, *stk. 1*, foreslås det, at loven træder i kraft den 1. juli 2007.

I § 3, *stk. 2*, foreslås det, at den gældende lov på området – lov om forbud mod videresalg af billetter til offentlige forlystelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 769 af 25. november 1991 – samtidigt ophæves.

Om baggrunden for ophævelsen henvises til pkt. 3 i de almindelige bemærkninger.